

ФЕДЕРАЦІЯ ФУТБОЛУ УКРАЇНИ
РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ СТАДІОН
(Київ, вул. Червоноармійська, 55)

ФУТБОЛ

РОЗИГРАШ КУБКА УЄФА

1/32 фіналу

ФК «ДИНАМО»
(Київ, Україна)

ФК «РАПІД»
(Віден, Австрія)

ПРОГРАМА

16 вересня 1992 року
Початок матчу о 19.00

Київ — 1992

Ціна 5 крб.

Чемпіон Австрії 1912, 1913, 1916, 1917, 1919, 1920, 1921, 1923, 1929, 1930, 1935, 1938, 1940, 1941, 1946, 1948, 1951, 1952, 1954, 1956, 1957, 1960, 1961, 1964, 1967, 1968, 1982, 1983, 1988 років.

Володар Кубка країни — 1919, 1920, 1927, 1946, 1968, 1969, 1976, 1983, 1984, 1985, 1987, 1988 років.

Кольори клубу — зелено-білі. Виступає на «Ханаппі-штадіоні», який вміщує 20 тисяч глядачів.

ДАВНІЙ ЗНАЙОМІЙ

«Рапід» — один з найвідоміших клубів у Європі. Часто вигравав чемпіонат Австрії і національний Кубок, багато разів брав участь у розиграшах єврокубків. Але в нинішньому чемпіонаті своєї країни, який почався в серпні, віденці виступають відверто невдало. На старті вони перебували в нижній частині турнірної таблиці.

Спортивна доля вже зводила київське «Динамо» і віденський «Рапід». Було це весною 1986 року, в розиграші Кубка кубків, який завершився перемогою наших земляків. І на шляху до тріумфу у них був «Рапід»...

1/4 фіналу. Перший матч.

«Рапід» (Віденсь) — «Динамо» (Київ). 1 : 4 (0 : 0). Віденсь. «Ханаппі-штадіон». 5 березня. Хмарно. 2 градуси. 17000 глядачів.

Судді: М. Вотро, О. Ді Бернардо, А. Фере (усі — Франція).

«Рапід»: Консель, Лайнер (Вілфурт, 73), Гаргер, Браундер, Х. Вебер, Кінаст, Кранчар, Халілович (Христич, 64), Пакульт, Брунич, Вайнховер.

«Динамо»: Чанов, Безсонов, Балтача, Кузнецов, Дем'яненко, Рац, Яковенко, Баль, Яремчук, Бєланов (Євтушенко, 77), Блохін.

Голи: Бєланов (57, 62), Рац (68), Яковенко (74), Вілфурт (83).

Господарі, які, здавалося, добре підготувалися до цього поєдинку, досить активно зіграли в першому таймі. Вони багато атакували. Але відмінно зіграв захист динамівців і воротар Чанов. Стратегія, яку обрав тренер «Динамо» Валерій Лобановський, виявилася чудовою.

Після перерви гості дістали з піхов свій гострий меч і продемонстрували йому найвищого класу. Все здавалося виходило у киян. На полі діяв чітко відлагоджений ігровий механізм. Протягом сімнадцяти хвилин динамівці забили чотири красивих м'ячі, викликавши захоплення навіть у стані найвідданіших прихильників «Рапіда». Отож, матч-відповідь у Києві мав перетворитися на формальність. Так воно і сталося.

«Динамо» (Київ) — «Рапід» (Віденсь). 5 : 1 (4 : 1). Київ. Республіканський стадіон. 19 березня. 100 тисяч глядачів.

Судді: Р. Бріджес, Ф. Робертс, Д. Ллойд (усі — Уельс).

«Динамо»: Чанов, Безсонов, Балтача, Кузнецов, Дем'яненко, Рац, Яковенко, Яремчук, Заваров (Євтушенко, 62), Бєланов, Блохін (Баль, 74).

«Рапід»: Консель (Фойрер, 46), Роттер (Ф. Вебер, 46), Гаргер, Браундер, Х. Вебер, Кінаст, Кранчар, Халілович, Штадлер, Вайнховер, Вілфурт.

Голи: Яремчук (7, 32), Бєланов (12 — з пенальті), Халілович (27), Блохін (43), Євтушенко (79).

Тренер гостей В. Маркович говорив після зустрічі, що залишився задоволеним другим таймом. Напевно, він просто радів з того, що рахунок не виріс до астрономічного. А ще наставник «Рапіда» сказав: «Найкращий гравець «Динамо» — колектив, команда гра, хоча кожний в цій грі — індивідуальність. Динамівці грають у важкий для суперника футбол, тому що грають просто».

Прекрасні слова. Дуже хотілося, щоб і після нинішнього двобою наші земляків проти віденців прозвучала подібна оцінка. Адже всі прихильники «Динамо» мріють про те, щоб улюблена команда нарешті стала грізним, згуртованим колективом. Побажаймо ж їй успіхів у досягненні цього.

АВСТРИЙЦІ — ПРОТИ КІЯН

Не тільки з віденським «Рапідом» у попередні роки зводила турнірна доля динамівців Києва. Були на шляху наших земляків й інші команди цієї прекрасної країни. Але ті побаченнями щоразу завершувалися на користь динамівців. Причому всі ті зустрічі проходили в рамках Кубка європейських чемпіонів. Скажімо, в сезоні 1969 року в 1/16 фіналу український клуб мірявся силами з віденською «Аустрією». У Відні виграли гости — 2:1, а через два тижні нова хіжа перемога — 3:1. Це вже на полі Республіканського стадіону.

1972 рік. Знову 1/16 фіналу. «Сваровський-Ваккер» з Інсбрюка — міста двох зимових Олімпіад — поступився «Динамо» — 0:1. У Києві господарі підтримали високу марку — 2:0.

Нарешті, 1981 рік — нове побачення з «Аустрією». Цього разу в 1/8 фіналу. В столиці Австрії мінімально — 1:0 виграли посланці України. А от вдома кияни задоволилися нічиєю — 1:1.

СЬОГОДНІ В 1/32 ФІНАЛУ РОЗИГРАШУ КУБКА УЄФА ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ:

- «Манчестер Юнайтед» (Англія) — «Торпедо» (Москва, Росія)
- «Динамо» (Москва, Росія) — «Русенборг» (Тронхейм, Норвегія)
- «Динамо» (Київ, Україна) — «Рапід» (Віденсь, Австрія)
- «Хіберніан» (Единбург, Шотландія) — «Андерлехт» (Брюссель, Бельгія)
- «Валенсія» (Іспанія) — «Наполі» (Італія)
- «Вітесс» (Арнем, Нідерланди) — «Деррі Сіті» (Ірландія)
- «Ксамакс» (Нешталь, Швейцарія) — «Фрем» (Копенгаген, Данія)
- «Казино» (Зальцбург, Австрія) — «Аякс» (Амстердам, Нідерланди)
- «Віторія Гімараеш» (Португалія) — «Реал-Сосьєдад» (Сан-Себастьян, Іспанія)
- «Шеффіeld Уенсдей» (Англія) — «Спора» (Люксембург)
- «Пари Сен-Жермен» (Париж, Франція) — ПАОК (Салоніки, Греція)
- «Мехелен» (Бельгія) — «Еребру» (Швейцарія)
- «Каен» (Франція) — «Реал» (Сарагоса, Іспанія)
- «Вац-Іззо» (Угорщина) — «Гроніген» (Нідерланди)
- «Фрам» (Рейк'явік, Ісландія) — «Кайзерслаутерн» (Німеччина)
- «Кельн» (Німеччина) — «Селтік» (Глазго, Шотландія)
- «Стандарт» (Льєж, Бельгія) — «Портадаун» (Північна Ірландія)
- КБ «Копенгаген» (Данія) — «Мікkelі Паллоліят» (Фінляндія)
- «Відзев» (Лодзь, Польща) — «Айнтрахт» (Франкфурт-на-Майні, Німеччина)
- «Норчепінг» (Швеція) — «Торіно» (Італія)
- «Славія» (Прага, Чехо-Словаччина) — «Харт ов Мідлоушен» (Единбург, Шотландія)
- «Ювентус» (Турін, Італія) — «Амартозіс» (Фамагуста, Кіпр)
- «Локомотів» (Пловдив, Болгарія) — «Осер» (Франція)
- «Електропутере» (Крайова, Румунія) — «Панатілайкос» (Афіни, Греція)
- «Бенфіка» (Ліссабон, Португалія) — «Бельведер Масда» (Словенія)
- «Ваккер» (Інсбрук, Австрія) — «Рома» (Італія)

«Сигма» (Оломоуц, Чехо-Словаччина) — «Університет» (Крайова, Румунія)
ГКС (Катовіце, Польща) — «Галатасарай» (Стамбул, Туреччина)
«Флоріана» (Ла-Валетта, Мальта) — «Боруссія» (Дортмунд, Німеччина)
«Реал» (Мадрид, Іспанія) — «Політехніка» (Тімішоара, Румунія)
«Фенербахче» (Стамбул, Туреччина) — «Ботев» (Пловдів, Болгарія)
«Грассхопперс» (Цюрих, Швейцарія) — «Спортінг» (Лісабон, Португалія)
Нагадаємо, що матчі-відповіді гратимуться 30 вересня.

ЗМАГАЮТЬСЯ ЮНІ

За рішенням УЄФА з нинішньої осені офіційно допускаються до участі в континентальних турнірах різні юнацькі збірні нашої країни. Тому вже зараз треба готувати хлопців до майбутніх серйозних стартів, награвати склади. Дуже доречним було запрошення динамівців Києва 1977—1978 років народження на міжнародний турнір, який проходив під час літніх канікул в курортному містечку на Балтійському узбережжі Литви. Сприяли цьому запрошеню і литовські футbolісти, які виступають у динамівському колективі столиці України, зокрема, воротар Вальdas Мартінекенас.

Окрім українських хлопців, у змаганнях брали участь дві збірні Литви, а ще команда Білорусі. Спочатку боротьба пройшла в одноколовому турнірі. Динамівці виграли у другої литовської команди — 5:0 і збірної Білорусі — 3:1, але поступилися мінімально першій команді Литви — 2:3.

Набравши 4 очка, підопічні Віктора Кащяє посіли друге місце і за регламентом змагання дістали право посперечатися за головний приз із своїми «крайдниками», які в одноколовому турнірі були першими.

Фінальний матч завершився переконливою перемогою футbolістів київського «Динамо» — 3:1. Гравці з України були визнані кращими по лініях: воротар Василь Скибенко та півзахисник Богдан Єсип. А форвард киян Валентин Слюсар став кращим бомбардиром і найкращим гравцем турніру.

Спонсором «Динамо» на турнірі виступало мале підприємство «Пульс» (директор С. Чупрун), яке взяло на себе вирішення фінансових питань.

Біля футбольного глобуса

«МАРАКАНА» ВТОМИЛАСЯ

Губернатор штату Ріо-де-Жанейро Леонел Брізола заявив, що бразильський уряд візьме на себе усі витрати за понесені збитки 87 болільникам, які постраждали в липні перед початком фінального матчу чемпіонату Бразилії між «Фламенго» та «Ботафого». Тоді за кілька хвилин перед початком гри на «Маракані» впала загородка верхнього ярусу, і кілька десятків чоловік звалися вниз.

Спеціальна комісія Державного департаменту у справах спорту Бразилії провела спеціальне розслідування і прийшла до висновку, що причиною трагедії стало надмірне накопичення людей на трибуні, а також утомлені конструкції стадіону «Маракана», який необхідно закрити на реконструкцію. Отакий вердикт фахівців.

КРАДУТЬ

Колишній виконавчий директор професіональної футбольної ліги Південної Африки Сіріл Кобус осуджений на шість років ув'язнення за казнокрадство. Суду вдалося довести, що цей горе-керівник протягом 38 місяців перебування на відповідальній посаді привласнив 4,5 ріндов (близько 1,6 мільйона доларів) з бюджету національної футбольної ліги.

Цікаво, що Кобус — уже другий південноамериканський чиновник від футболу, засуджений за корупцію останнім часом. Першим відправився до в'язниці начальник відділу громадських зв'язків того ж відомства Абдул Бхамжі. Він вкрав дещо більше — 7,4 мільйона рендів, але й «заробив» чотирнадцять років ув'язнення.

ПЕРУАНЦІВ ЩЕ НЕ БУЛО

Захисник перуанського клубу «Спортінг Сурсес» Персі Оліварес став першим футболістом з цієї країни, який підписав контракт з клубом бундесліги. Гравець національної збірної і переможець останнього перуанського чемпіонату виступатиме за команду «Нюрнберг».

ЧОРНИЙ КОЛІР ЗНИКАЄ...

Люди в чорному... Таке визначення футбольних суддів настільки вкорінилося в нашій уяві, що здавалося, воно вічне. Але ось, мабуть, у найконсервативнішій у світі країні — Англії в цій галузі намітилася... революція. У колисці футболу арбітри віднедавна можуть носити форму того кольору, який ім подобається.

Єдина умова — вона повинна контрастувати за кольором з формою обох команд, які грають. Тепер суддям, напевно, доведеться мати цілий набір одягу на всі випадки життя.

Проведений серед них опит показав: найпопулярнішими у «людів в чорному» є такі кольори: пурпурний, темно-жовтий та бузковий. Щоправда, не виключено, що в нинішньому сезоні немало арбітрів вийде у ненависному для більшості з них чорному кольорі.

Англійське об'єднання футбольних суддів вітало цю новинку: «Ми раді, що наші вимоги задоволили. І ні ФІФА, ні УЄФА не цикнули на нас з приводу нашої ініціативи. І справді: форма арбітрів не обумовлена ніякими правилами. І чорний колір був лише даниною традиції. А її можна порушити навіть в Англії...»

«ФУТБОЛЬНА НАДІЯ УКРАЇНИ»

Українська Студентська Спілка підбила підсумки опитування тренерів команд вищої ліги українського футболу, які визначили найкращого молодого гравця першого національного чемпіонату України. Серед претендентів значились футbolісти 1972 року народження і молодші. За перше місце претендент отримував 3 очка, друге — 2, третє — 1.

Результати опитування:

- А. Заяєв («Таврія») — Ребров, Заруцький, Косовський
- А. Пузач («Динамо») — Ребров, Шкапенко, Зуенко
- М. Павлов («Дніпро») — Близнюк, Ребров, Коробченко
- В. Прокопенко («Чорноморець») — Ребров, Мамчур, Шутков
- Л. Ткаченко («Металіст») — Ребров, Мамчур, Паляниця
- Л. Колтун («Ніва», Тр.) — Мамчур, Ребров, Косовський
- Е. Лемешко («Торпедо») — Ребров, Мамчур, Ателькін
- М. Маркевич («Волинь») — Ребров, Мамчур, Мусолітін
- І. Надеїн («Металург») — Ребров, Парфьонов, Косовський
- С. Юрчишин («Карпати») — Ребров, Парфьонов, Ателькін
- А. Куксов («Зоря»—МАЛС) — Ребров, Мамчур, Паляниця

В. Лозинський («Кремінь») — Коробченко, Косовський, Шутков
 В. Грозний («Нива», Вн.) — Ребров, Коробченко, Шкапенко
 Ю. Шулятицький («Прикарпаття») — Мінтенко, Мамчур, Ребров
 І. Балан («Евіс») — Ребров, Мінтенко, Зуенко
 С. Марусин (СК «Одеса») — Мінтенко, Косовський, Головко

Не відповіли на запитання анкети тренери «Шахтаря», «Буковини» та «Темпу».

Всього названо прізвища 15 гравців з 10 команд вищої ліги. Приз Української Студентської Спілки «Футбольна надія України», виготовлений чеськими ювелірами, за результатами опитування буде вручене форварду долецького «Шахтаря» Сергієві РЕБРОВУ, який набрав 38 очок (11 перших, два — других і одне — третє місце), значно випередивши решту конкурентів.

Подальші місця посіли:

2. Сергій Мамчур («Дніпро») — 15 очок (1, 6)
3. Віталій Мінтенко («Буковина») — 8 (2, 1)
4. Віталій Косовський («Нива», Вн.) — 7 (0, 2, 3)
5. Олексій Коробченко («Зоря»—МАЛС) — 6 (1, 1, 1)
6. Дмитро Парфьонов («Чорноморець») — 4 (0, 2, 0)
- 7.—8. Ілля Близнюк («Металург») — 3 (1, 0, 0)
 Павло Шкапенко («Металург») — 3 (0, 1, 1)
- 9.—13. Олег Заруцький («Темп») — 2 (0, 1, 0)
 Микола Зуенко («Зоря»—МАЛС) — 2 (0, 0, 2)
- Дмитро Шутков («Шахтар») — 2 (0, 0, 2)
 Сергій Ателькін — 2 (0, 0, 2)
 Олександр Паляниця («Дніпро») — 2 (0, 0, 2)
- 14.—15. Олександр Головко («Таврія») — 1 (0, 0, 1)
 Володимир Мусолітін (СК «Одеса») — 1 (0, 0, 1)

Було визначено символічну молодіжну збірну України: Близнюк, Парфьонов, Зуенко, Мамчур, Головко, Коробченко, Косовський, Шкапенко, Заруцький, Мінтенко, Ребров.

Згадай, болільнику!

ЛИЦАР ФУТБОЛУ

Неподавно вакантну посаду начальника команди в київському «Динамо» посів заслужений майстер спорту Йожеф Сабо. Болільники із стажем добре пам'ятають гру цього лицаря футболу за київський клуб і збірну. Але молоді, мабуть, буде цікаво дізнатися про цього видатного майстра.

...У півфінальному матчі чемпіонату світу 1966 року в Англії проти команди ФРН збірна СРСР залишилася вдесятох — за грубу гру було вилучено Ігоря Численка з московського «Динамо». А могла залишитися й уdev'ятох — півзахисників Йожефа Сабо було важко травмовано ногу. До речі, кривдником українського футболіста був зовсім юний Франц Беккенбауер, «зірка» якого засяяла в 70-х роках, а потім він, як тренер, привів у чемпіонську гавань збірну Німеччини на першості світу в Італії-90. А тоді впертий закарпатець не полішив товаришів напризволяще: з перекошеним від болю обличчям він ступав покаліченою ногою, але прагнучи хоч якось принести користь команді — ставав на шляху німецьких асів, групувався в стінку, щоб допомогти Льву Яшину, якому того дня випало найбільше роботи...

Інакше Сабо не міг — тоді заміни на чемпіонатах світу були заборонені. І хоч той матч було програно, все ж додому хлопці привезли єдиний в історії радянського футболу комплект бронзових медалей першості світу.

Боксерський удар у пряму розумінні одержав Йожеф Сабо на Британських островах 1967 року від шотландця Джеммела в першій грі Кубка чемпіонів із «Селтіком» (Глазго). Але карою хулігану була філігранна передача Анатолієві Пузачу, який головою надіслав м'яч у ворота господарів.

Загалом же Йожеф Сабо не процлав образ і на полі був справжнім бійцем. Про його мужність і бескомпромісність на футбольному газоні фанати складали легенди. Одна гласить, що безстрашність киянина стала кісткою у горлі московським функціонерам і вони, нібито, на кубкову гру вдома динамівців із «Спартаком» направили навіть спеціальну комісію, аби порушити питання про позбавлення Й. Сабо звання «Заслужений майстер спорту». Важко сказати, чи й справді таке було. Зате достеменно відомо те, що та гра завершилася в Києві розгромом «Спартака» — 3:0, а два голи-красені на свій рахунок записав Йожеф Йожефович. А чи не стотисячна аудиторія по закінченню гри стоячи скандувала: — Сабо! Сабо!

Щось подібне в те «масловське» триріччя відбулося в Москві, коли кияни по ходу матчу програвали «Спартаку» — 0:2, але гол Сабо зі штрафного поліпшив ситуацію в поєдинку, який, зрештою, завершився внічію — 3:3.

Коронним номером Йожефа Сабо був його удар із-за меж штрафного майданчика — прямий, кинжалний. Був він у «Динамо» й штатним пенальтистом...

Ось такий — нинішній начальник київського «Динамо». Нехай пам'ятають про те нинішні гравці клубу, коли до них вимогливо ставиться Йожеф Йожефович. Він має на це право.

СКЛАДИ КОМАНД

ФК «ДИНАМО» (Київ)

Воротарі

Мартінкенас
 Кутепов

Півзахисники

Анненков
 Беша
 Волотьок
 Грицина
 Ковалець
 Мороз В.
 Панкратьєв
 Шкапенко
 Шаран
 Яковенко

Захисники

Алексаненков
 Безсмертний
 Заєць
 Дем'яненко
 Мороз Ю.
 Цвейба

Шматоваленко
 Лужний

Нападаючі
 Леоненко
 Мінтенко

Генеральний менеджер —

Михайло Ошемков

Начальник команди —

Йожеф Сабо

Головний тренер —

Анатолій Пузач

Тренери —

Віктор Колотов,
 Володимир Безсонов

Примітка: остаточні склади команди і суддівської бригади, номери гравців будуть оголошені перед початком матчу.